II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου περί της εκούσιας προσχώρησης των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου

(92/C 76/02)

COM(91) 459 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 6 Μαρτίου 1992)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Ρ,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι οι στόχοι και οι αρχές της κοινοτικής περιβαλλοντικής πολιτικής, όπως ορίζονται στη συνθήκη και αναπτύσσονται λεπτομερώς στα κοινοτικά προγράμματα δράσης σε θέματα περιβάλλοντος για το 1973 (1), για το 1977 (2), για το 1983 (3) και για το 1987 (4), συνίστανται, ιδίως, στην πρόληψη, στη μείωση και, κατά το δυνατόν, στην εξάλειψη της ρύπανσης, ιδιαίτερα στην πηγή, και στην εξασφάλιση ορθής διαχείρισης των πόρων πρώτων υλών, βάσει της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει»·

ότι, ειδικότερα, το τέταρτο κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον τονίζει ότι η στιγμή είναι κατάλληλη για να στραφεί η πολιτική προς πλέον ολοκληρωμένο έλεγχο της ρύπανσης·

ότι το Συμβούλιο δήλωσε, στο ψήφισμα του της 19ης Οκτωβρίου 1987 σχετικά με το τέταρτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον (5), ότι είναι σημαντικό, τηρώντας τις αντίστοιχες αρμοδιότητες της Κοινότητας και των κρατών μελών, να επικεντρωθεί η κοινοτική δράση κατά προτεραιότητα σε ορισμένους τομείς, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται η καλύτερη πρόσβαση στην πληροφόρηση για το περιβάλλον· ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τόνισε, στη γνώμη του για το ίδιο πρόγραμμα δράσης (6), ότι η πρόσβαση στην ενημέρωση για κάθε πολίτη πρέπει να καταστεί δυνατή μέσω ειδικού κοινοτικού προγράμματος·

ότι το Συμβούλιο ενέκρινε, στις 7 Ιουνίου 1990, την οδηγία 90/313/ΕΟΚ σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος (7)·

ότι οι εταιρείες, ιδιαίτερα εκείνες που επιδίδονται σε βιομηχανικές δραστηριότητες, αντιμετωπίζουν ταχέως αναπτυσσόμενα, εκτεταμένα και περίπλοκα καθήκοντα και ευθύνες σχετικά με την εκτίμηση, τον έλεγχο, την πρόληψη ή τη μείωση των συνεπειών από τις δραστηριότητες τους στο περιβάλλον·

ότι αυτά τα καθήκοντα και οι ευθύνες επιβάλλουν τη δημιουργία, εκ μέρους των επιχειρήσεων, αποτελεσματικών μηχανισμών προστασίας του περιβάλλοντος·

ότι η εφαρμογή, από τις επιχειρήσεις, μηχανισμών προστασίας του περιβάλλοντος δεν μπορεί να διαχωρισθεί από την ανάγκη εξασφάλισης της ανάλογης συμμετοχής των εργαζομένων στη συγκρότηση και στην εφαρμογή των συστημάτων αυτών, καθώς και από την ανάγκη προώθησης της βελτίωσης της προστασίας της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων·

(1) ΕΕ αριθ. C 112 της 20. 12. 1973, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. C 139 της 13. 6. 1977, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. C 46 της 17. 2. 1983, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. C 70 της 18. 3. 1987, σ. 3.
(5) ΕΕ αριθ. C 328 της 7. 12. 1987, σ. 1.
(6) ΕΕ αριθ. C 156 της 15. 6. 1987, σ. 138.
(7) ΕΕ αριθ. L 158 της 23. 6. 1990, σ. 56.

ότι η χρήση τεχνικών οικο-λογιστικού ελέγχου, στο πλαίσιο των μηχανισμών προστασίας του περιβάλλοντος, είναι ουσιώδης για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων κατά τρόπο συστηματικό, τακτικό και αντικειμενικό, και διευκολύνει τη βελτίωση των επιδόσεων αυτών·

ότι η δημιουργία μηχανισμών περιβαλλοντικής προστασίας και η χρήση του οικολογιστικού ελέγχου στα πλαίσια αυτών είναι περισσότερο προηγμένες στο βιομηχανικό τομέα·

ότι αυξάνεται το ενδιαφέρον του κοινού για ενημέρωση σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των εταιρειών·

ότι ο οικο-λογιστικός έλεγχος, εφόσον εφαρμόζεται σε ενδεδειγμένο πλαίσιο, μπορεί να αποτελέσει τόσο ένα αποτελεσματικό μέσο διαχείρισης για τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των επιχειρήσεων, όσο και μια ορθή βάση για την πολιτική των εν λόγω επιχειρήσεων στο πεδίο της ενημέρωσης του πολίτη και της σύμπραξης με το κοινό·

ότι η θέσπιση ευέλικτου κοινοτικού συστήματος για την αξιολόγηση και τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων σε ορισμένες δραστηριότητες μπορεί επίσης, να προωθήσει περαιτέρω εξελίξεις στον τομέα αυτό, όπως την τυποποίηση και την πιστοποίηση των εσωτερικών συστημάτων περιβαλλοντικής προστασίας·

ότι, συνεπώς, είναι αναγκαίο και ενδεδειγμένο να ενθαρρύνεται η δημιουργία, από τις επιχειρήσεις, μηχανισμών περιβαλλοντικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων ελέγχου, και να προάγεται η συστηματική και ορθή ενημέρωση του κοινού σχετικά με την περιβαλλοντική πολιτική, τα προγράμματα, τη διαχείριση και τις επιδόσεις σε θέματα περιβάλλοντος και, ειδικότερα, σχετικά με τη σχέση που υφίσταται μεταξύ υγείας και περιβάλλοντος·

ότι ο καλύτερος τρόπος για την επίτευξη των σκοπών αυτών είναι η θέσπιση κοινοτικού συστήματος, το οποίο να επιτρέπει την εκούσια προσχώρηση των επιχειρήσεων·

ότι με το σύστημα αυτό πρέπει να προωθηθεί η εισαγωγή, υπό το φως των αρχικών εκτενών και διεξοδικών ανασκοπήσεων του περιβάλλοντος, των κατάλληλων εσωτερικών περιβαλλοντικών συστημάτων, να καθορισθούν βασικές απαιτήσεις για τον οικο-λογιστικό έλεγχο, στα πλαίσια των εν λόγω συστημάτων προστασίας, και να ενημερωθεί το κοινό ως προς τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των επιχειρήσεων, βάσει ιδίως των αποτελεσμάτων του ελέγχου·

ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η ανεξάρτητη επικύρωση, από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, των περιβαλλοντικών δηλώσεων που προορίζονται για το κοινό, προκειμένου να εξασφαλίζεται αξιοπιστία και η αντιπροσωπευτικότητα των πληροφοριών αυτών·

ότι απαιτείται να καθορισθούν όροι και διαδικασίες για την διαπίστευση των περιβαλλοντικών διακριβωτών καθώς και διαδικασίες προς αποφυγή στρεβλώσεων των δραστηριοτήτων επικύρωσης στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού·

ότι μπορεί να παραστεί ανάγκη αναθεώρησης του παρόντος κανονισμού, υπό το φως της κτηθείσας εμπειρίας κατά τα πρώτα έτη εφαρμογής του, ιδιαίτερα όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του και ότι, κατά συνέπεια, απαιτείται αποτελεσματική διαδικασία για την αναθεώρηση αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου και οι στόχοι του

1. Θεσπίζεται κοινοτικό σύστημα, για την αξιολόγηση και τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των βιομηχανικών δραστηριοτήτων και την παροχή της κατάλληλης πληροφόρησης στο κοινό, εφεξής καλούμενο «οικολογιστικός έλεγχος», στο οποίο είναι δυνατόν να προσχωρήσουν εκουσίως οι επιχειρήσεις του βιομηχανικού τομέα.

2. Στόχος του οικο-λογιστικού ελέγχου είναι να προωθηθεί η βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των βιομηχανικών δραστηριοτήτων μέσω:

α) της δημιουργίας και εφαρμογής, από τις επιχειρήσεις μηχανισμών προστασίας του περιβάλλοντος·

β) της συστηματικής, αντικειμενικής και περιοδικής αξιολόγησης των περιβαλλοντικών επιδόσεων των μηχανισμών αυτών·

γ) της ενημέρωσης του κοινού ως προς τις περιβαλλοντικές επιδόσεις.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) «περιβαλλοντική ανασκόπηση»: η αρχική εκτενής και διεξοδική έρευνα των περιβαλλοντικών θεμάτων, επιπτώσεων, και επιδόσεων που σχετίζονται με τις εργασίες σε ένα τόπο, συμπεριλαμβανομένων, ιδιαίτερα, των πτυχών που αναφέρονται στο παράρτημα Ι·

β) «μηχανισμός περιβαλλοντικής προστασίας»: η συντονισμένη σειρά μέτρων, διαφόρων τύπων, τα οποία αποβλέπουν στην προστασία του περιβάλλοντος·

γ) «περιβαλλοντική πολιτική»: η δήλωση των συνολικών επιδιώξεων και αρχών δράσης μιας επιχείρησης έναντι του περιβάλλοντος·

δ) «περιβαλλοντική διαχείριση»: τα στοιχεία της συνολικής διαχειριστικής λειτουργίας που προσδιορίζουν και θέτουν σε εφαρμογή την περιβαλλοντική πολιτική·

ε) «σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης»: η οργανωτική δομή, οι ευθύνες οι πρακτικές, οι διαδικασίες, οι διεργασίες και οι πόροι για την εφαρμογή της περιβαλλοντικής διαχείρισης·

στ) «περιβαλλοντικοί στόχοι»: οι λεπτομερείς αντικειμενικοί στόχοι, ως προς τις περιβαλλοντικές επιδόσεις, που επιδιώκει μια επιχείρηση·

ζ) «περιβαλλοντικό πρόγραμμα»: η περιγραφή των συγκεκριμένων στόχων και δραστηριοτήτων της επιχείρησης, όσον αφορά τη βελτιωμένη προστασία του περιβάλλοντος σε δεδομένο τόπο, το οποίο συμπεριλαμβάνει την περιγραφή των μέτρων που έχουν ληφθεί για την επίτευξη των στόχων και την τήρηση των προθεσμιών που έχουν ταχθεί ως προς τη θέση σε εφαρμογή των μέτρων αυτών·

η) «οικο-λογιστικός περιβαλλοντικός έλεγχος»: το μέσο διαχείρισης που περιλαμβάνει συστηματική, τεκμηριωμένη, περιοδική και αντικειμενική αξιολόγηση των επιδόσεων της περιβαλλοντικής οργάνωσης, διαχείρισης και εξοπλισμού, με σκοπό τη συμβολή στη διασφάλιση του περιβάλλοντος, μέσω:

i) της διευκόλυνσης του διαχειριστικού ελέγχου των περιβαλλοντικών πρακτικών,

ii) του ελέγχου της συμμόρφωσης προς τις πολιτικές της επιχείρησης συμπεριλαμβανομένης της τήρησης των απαιτήσεων που επιβάλλουν οι ισχύουσες κανονιστικές διατάξεις.

Στον οικο-λογιστικό περιβαλλοντικό έλεγχο συμπεριλαμβάνεται ο προσδιορισμός των πραγματικών δεδομένων που είναι αναγκαία για να κριθούν οι επιδόσεις·

θ) «περιβαλλοντική δήλωση»: η δήλωση που συντάσσεται από την επιχείρηση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, και ιδίως του άρθρου 5·

ι) «βιομηχανική δραστηριότητα»: κάθε δραστηριότητα που περιλαμβάνεται στα τμήματα Γ και Δ της κατάταξης των οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (NACE αναθ. 1), όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90 του Συμβουλίου [1], στις οποίες προστίθενται η παραγωγή ηλεκτρισμού, αερίου, ατμού και θερμού ύδατος, η ανακύκλωση, η επεξεργασία, η καταστροφή ή διάθεση στερεών ή υγρών αποβλήτων·

ια) «επιχείρηση»: κάθε οργανισμός, ο οποίος έχει άμεσο επιχειρησιακό έλεγχο των δραστηριοτήτων σε δεδομένο τόπο·

ιβ) «τόπος»: κάθε περιοχή, όπου αναπτύσσονται, σε δεδομένη τοποθεσία, οι δραστηριότητες υπό τον έλεγχο της επιχείρησης· στον εν λόγω ορισμό συμπεριλαμβάνεται η συναφής ή συνδεδεμένη αποθήκευση πρώτων υλών, υποπροϊόντων, ενδιάμεσων προϊόντων, τελικών προϊόντων και αποβλήτων. Καλύπτονται επίσης οι εξοπλισμοί και οι συσκευές που υπεισέρχονται στις δραστηριότητες, είτε είναι μόνιμα εγκατεστημένοι, είτε όχι·

ιγ) «διαπιστευμένος περιβαλλοντικός διακριβωτής»: κάθε άτομο ή φορέας στον οποίο έχει χορηγηθεί διαπίστευση, σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 7·

ιδ) «αρμόδιοι οργανισμοί»: οι οργανισμοί που ορίζονται από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 10, προς εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 3

Συμμετοχή στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου, υποχρεώσεις των συμμετεχουσών εταιρειών, διαδικασία συμμετοχής

1. Οι επιχειρήσεις που ασκούν βιομηχανική δραστηριότητα μπορούν να συμμετάσχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου για κάθε τόπο στον οποίο εκτελούνται οι δραστηριότητες αυτές, αναλαμβάνοντας να τηρούν όλους τους κανόνες και όρους και να ακολουθούν όλες τις διαδικασίες, που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό σε κάθε ενεχόμενο τόπο, και ιδίως:

— να επεξεργαστούν και να θέσουν σε εφαρμογή, υπό το φως των αποτελεσμάτων μιας αρχικής περιβαλλοντικής ανασκόπησης, τηρώντας τα κριτήρια του παραρτήματος I και εξασφαλίζοντας ανάλογη συμμετοχή των εργαζομένων και των εκπροσώπων τους, έναν μηχανισμό προστασίας του περιβάλλοντος που καλύπτει όλες τις διεξαγόμενες στον τόπο δραστηριότητες,

— να διενεργούν περιβαλλοντικούς ελέγχους ή να αναθέτουν τη διενέργεια αυτών, τηρώντας τα κριτήρια του παραρτήματος I, στους ενεχόμενους τόπους,

— να διαβιβάζουν, στο ανώτατο επίπεδο διεύθυνσης της επιχείρησης, όλα τα αποτελέσματα του ελέγχου και να τάσσουν, συναρτήσει των εν λόγω στοιχείων και στο πλαίσιο του περιβαλλοντικού προγράμματός τους, στόχους και μέτρα με σκοπό τη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων,

— να συντάσσουν χωριστή περιβαλλοντική δήλωση για κάθε ελεγχθέντα τόπο, με την ίδια περιοδικότητα όπως και για τον οικο-λογιστικό έλεγχο,

— να μεριμνούν για την επικύρωση, από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, των περιβαλλοντικών δηλώσεων από πλευράς αξιοπιστίας των δεδομένων και των πληροφοριών που περιέχει η δήλωση και επαρκούς κάλυψης, όλων των σημαντικών περιβαλλοντικών θεμάτων που σχετίζονται με τον τόπο,

— να υποβάλλουν τις περιβαλλοντικές δηλώσεις, επικυρωμένες από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, στον αρμόδιο οργανισμό και να τις φυλάσσουν στη διάθεση του κοινού.

2. Οι επιχειρήσεις που αποφασίζουν να συμμετάσχουν, για δεδομένο τόπο, στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου οφείλουν, αφού πραγματοποιήσουν περιβαλλοντική ανασκόπηση του τόπου, να εγκαταστήσουν μηχανισμό προστασίας του περιβάλλοντος, να συντάξουν περιβαλλοντική δήλωση, και να υποβάλουν μια πρώτη περιβαλλοντική δήλωση, επικυρωμένη από διαπιστευμένο περιβαλλοντικό διακριβωτή, στον αρμόδιο οργανισμό του άρθρου 10, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

[1] ΕΕ αριθ. L 293 της 24. 10. 1990, σ. 1.

3. Οι οριζόμενες στο παρόν άρθρο υποχρεώσεις εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των μέτρων που αποφασίζονται από τα κράτη μέλη κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 4

Τυποποίηση των συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης

Η Επιτροπή ζητεί από τους κατάλληλους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης, να συντάξουν και να υιοθετήσουν πρότυπα για τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης, με βάση τα κριτήρια του παραρτήματος I και συνεκτιμώντας τους επί του θέματος στόχους, αρχές και υποχρεώσεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

Περιβαλλοντική δήλωση

1. Συντάσσεται περιβαλλοντική δήλωση, για κάθε συμμετέχοντα στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου τόπο, υπό τον έλεγχο της διεύθυνσης της επιχείρησης και με βάση, ιδίως, κάθε οικο-λογιστικό έλεγχο ή, για την πρώτη δήλωση, την περιβαλλοντική ανασκόπηση. Προορίζεται ειδικά για την πληροφόρηση του κοινού και διατυπώνεται υπό συνοπτική και μη τεχνική μορφή.

2. Η περιβαλλοντική δήλωση περιέχει, ειδικότερα, τα ακόλουθα:

— περιγραφή των δραστηριοτήτων της εταιρείας στον υπόψη τόπο,

— αξιολόγηση όλων των σημαντικών περιβαλλοντικών θεμάτων, που συνδέονται με τις ενεχόμενες δραστηριότητες,

— σύνοψη αριθμητικών δεδομένων σχετικά με τις εκπομπές ρύπων, τη δημιουργία αποβλήτων, τις πρώτες ύλες, την κατανάλωση ενέργειας και ύδατος και, κατά περίπτωση, άλλες σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές,

— παρουσίαση της περιβαλλοντικής πολιτικής, του προγράμματος και των συγκεκριμένων στόχων της επιχείρησης, όσον αφορά τον τόπο αυτό,

— αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων του μηχανισμού προστασίας που λειτουργεί στον υπόψη τόπο,

— προθεσμία για τη σύνταξη της επόμενης δήλωσης.

Η επικύρωση της δήλωσης χορηγείται υπό τους όρους που αναφέρονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 6

Οργάνωση των δραστηριοτήτων οικο-λογιστικού ελέγχου και επικύρωσης

1. Ο περιβαλλοντικός οικο-λογιστικός έλεγχος ενός τόπου είναι δυνατόν να διενεργείται είτε από διακριβωτές της επιχείρησης, εφόσον αυτή έχει εγκαταστήσει δικό της ανάλογο μηχανισμό, π.χ. στο πλαίσιο του προτύπου EN 29000, είτε από εξωτερικούς διακριβωτές, διαπιστευμένους προς τούτο από οργανισμό τον οποίον έχει αναγνωρίσει το κράτος μέλος. Σε όλες τις περιπτώσεις, ο έλεγχος διενεργείται σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος I και, ιδίως, λαμβάνοντας υπόψη τα πρότυπα ISO 10011 που αφορούν τα προσόντα των διακριβωτών (μέρος 2) και τις διαδικασίες ελέγχου (μέρος 1).

2. Η επικύρωση των περιβαλλοντικών δηλώσεων χορηγείται από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος II. Οι διαπιστευμένοι διακριβωτές δεν αποκαλύπτουν, εκτός εάν εξουσιοδοτηθούν από τη διεύθυνση της επιχείρησης, καμία πληροφορία ή δεδομένο, των οποίων λαμβάνουν γνώση στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων τους επικύρωσης.

3. Η Επιτροπή ζητεί από τον ευρωπαϊκό οργανισμό δοκιμών και πιστοποίησης να θεσπίσει τους όρους και τις διαδικασίες, με βάση τα κριτήρια του παραρτήματος II, προκειμένου να πιστοποιείται η συμμόρφωση προς τα αναφερόμενα στο άρθρο 4 πρότυπα και να εξασφαλίζεται ο συντονισμός των οργανισμών που έχουν ορίσει τα κράτη μέλη κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 1.

Άρθρο 7

Διαπίστευση των περιβαλλοντικών διακριβωτών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, εντός δωδεκαμήνου από της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, να έχουν τεθεί πλήρως σε λειτουργία συστήματα διαπίστευσης επιφορτισμένα με τον καθορισμό και την εφαρμογή ενδεδειγμένων όρων και διαδικασιών που διέπουν τη διαπίστευση περιβαλλοντικών διακριβωτών, καθώς και με τον έλεγχο των δραστηριοτήτων τους. Προς τούτο, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν είτε να χρησιμοποιούν τους υπάρχοντες οργανισμούς σε θέματα πιστοποίησης είτε να ορίζουν ή να ιδρύουν άλλους κατάλληλους οργανισμούς.

Κατά τη θέσπιση των εν λόγω όρων και διαδικασιών, τα συστήματα διαπίστευσης των κρατών μελών λαμβάνουν υπόψη τα προβλεπόμενα στο παράρτημα II κριτήρια. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν εκ των προτέρων την Επιτροπή για τα μέτρα που προτίθενται να λάβουν επί του θέματος. Τα μέτρα αυτά πρέπει να εγκριθούν από την Επιτροπή προτού καταστεί δυνατόν να υιοθετηθούν από ένα σύστημα διαπίστευσης.

Τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις διατάξεις και διαδικασίες που είναι αναγκαίες προκειμένου τα συστήματα διαπίστευσης να ανταποκρίνονται στη λειτουργία τους.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνονται κατά την έννοια της παρούσας παραγράφου.

2. Οι αρμόδιοι οργανισμοί, οι ομοσπονδίες των ενδιαφερόμενων επαγγελματικών ενώσεων, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί που ασχολούνται με το περιβάλλον και τους καταναλωτές και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν το δικαίωμα να συμμετάσχουν στην εγκατάσταση και διεύθυνση, σύμφωνα με τους κανόνες και διαδικασίες που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, των συστημάτων διαπίστευσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Οι κανόνες αυτοί και διαδικασίες γνωστοποιούνται αμέσως στην Επιτροπή.

3. Τα συστήματα διαπίστευσης συνεργάζονται κατά τη λειτουργία τους, ιδιαίτερα για να εξασφαλίζεται ο έλεγχος των δραστηριοτήτων των διαπιστευμένων περιβαλλοντικών διακριβωτών. Η Επιτροπή αναλαμβάνει την δέουσα δράση προκειμένου να διευκολύνει την ανωτέρω συνεργασία.

4. Οι διαπιστευμένοι σε ένα κράτος μέλος περιβαλλοντικοί διακριβωτές είναι δυνατόν να ασκούν δραστηριότητες επικύρωσης σε κάθε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 8

Κατάλογος των διαπιστευμένων περιβαλλοντικών διακριβωτών

Στο πλαίσιο των συστημάτων διαπίστευσης, καταρτίζεται, ενημερώνεται και αναθεωρείται ο κατάλογος των διαπιστευμένων περιβαλλοντικών διακριβωτών σε κάθε κράτος μέλος, ο οποίος γνωστοποιείται στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή δημοσιεύει συγκεντρωτικό κατάλογο για την Κοινότητα στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Άρθρο 9

Κατάλογος των τόπων που συμμετέχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου

1. Οι οργανισμοί που έχουν ορισθεί προς τούτο από τα κράτη μέλη καταρτίζουν και ενημερώνουν, κατά τακτά διαστήματα, κατάλογο των τόπων που συμμετέχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου.

Όταν μία επιχείρηση παραλείπει να υποβάλει στους αρμόδιους οργανισμούς, εντός των τασσόμενων προθεσμιών, τις επικυρωμένες περιβαλλοντικές δηλώσεις σχετικά με ένα τόπο, ο τόπος αυτός διαγράφεται από τον κατάλογο.

2. Οι αρμόδιοι οργανισμοί γνωστοποιούν κάθε χρόνο τους καταλόγους, καθώς και τις ενημερωμένες εκδόσεις τους στην Επιτροπή.

Ο κατάλογος όλων των τόπων της Κοινότητας που συμμετέχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου δημοσιεύεται κάθε χρόνο από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Άρθρο 10

Αρμόδιοι οργανισμοί

Τα κράτη μέλη ορίζουν, εντός δωδεκαμήνου από της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τους αρμόδιους οργανισμούς και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 11

Λογότυπος του οικο-λογιστικού ελέγχου

1. Ο λογότυπος που εικονίζεται στο παράρτημα III μπορεί να χρησιμοποιείται σε σχέση με τους τόπους που συμμετέχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου. Οι τόποι που συμμετέχουν οφείλουν να μνημονεύονται πάντα εικονιζόμενοι μαζί με το λογότυπο.

Ο λογότυπος μπορεί να χρησιμοποιηθεί:

— στις περιβαλλοντικές δηλώσεις της επιχείρησης,

— στα φυλλάδια, στις εκθέσεις και στα ενημερωτικά έγγραφα της επιχείρησης,

— στα επιστολόχαρτα με τον τίτλο της επιχείρησης,

— για τη διαφήμιση της επιχείρησης, εφόσον η διαφήμιση αυτή δεν κάνει αναφορά σε συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες.

Ο λογότυπος δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για τη διαφήμιση προϊόντων ή επάνω στα προϊόντα ή τις συσκευασίες τους.

Ο λογότυπος πρέπει πάντοτε να συνοδεύεται από μία εκ των αναφερόμενων στο παράρτημα III φράσεων, αναλόγως της περιπτώσεως.

2. Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση του λογοτύπου για τους τόπους στους οποίους δεν πληρούνται οι κοινοτικές και εθνικές κανονιστικές προδιαγραφές σε θέματα περιβάλλοντος.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξουσιοδοτούν τους αρμόδιους οργανισμούς να εποπτεύουν τη χρησιμοποίηση του λογοτύπου, και γνωστοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τα εν λόγω μέτρα.

Άρθρο 12

Προώθηση του συστήματος οικο-λογιστικού ελέγχου

1. Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να προβαίνουν σε ενέργειες προκειμένου να προωθήσουν το σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου, στο μέτρο που οι ενέργειες αυτές ανταποκρίνονται στο κοινοτικό δίκαιο, ιδίως:

α) όσον αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θέτοντας σε εφαρμογή ή προωθώντας δράσεις και, ενδεχομένως, δομές αρωγής που αποσκοπούν στο να θέσουν στη διάθεση των επιχειρήσεων αυτών την εμπειρογνωμοσύνη και τη στήριξη που είναι αναγκαίες για την τήρηση των κανόνων, όρων και διαδικασιών που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και, ειδικότερα, τη συγκρότηση των μηχανισμών προστασίας του περιβάλλοντος, τον οικολογιστικό έλεγχο, τη σύνταξη των δηλώσεων και την επικύρωσή τους·

β) απλοποιώντας ή/και μειώνοντας, υπό ορισμένες περιστάσεις, τις εφαρμοζόμενες στην πράξη διατυπώσεις ελέγχου και επιθεώρησης, ιδίως όσον αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις·

γ) διασφαλίζοντας δημοσιότητα για το σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου και ενημερώνοντας το κοινό.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνονται κατά την έννοια του παρόντος άρθρου.

2. Η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, παρουσιάζει στο Συμβούλιο προτάσεις που αποσκοπούν στην ενίσχυση της συμμετοχής των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου, ιδίως μέσω της πληροφόρησης, της εκπαίδευσης, και της τεχνικής συνδρομής.

Άρθρο 13

Αναθεώρηση

Μετά πάροδο τετραετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή αναθεωρεί το σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου, υπό το φως της κτηθείσας κατά την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος εμπειρίας, και, εν ανάγκη, προτείνει στο Συμβούλιο τις κατάλληλες τροποποιήσεις, ιδίως, όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και τη φύση του συστήματος.

Στα πλαίσια της εν λόγω αναθεώρησης, το Συμβούλιο εγκρίνει τις προτεινόμενες τροποποιήσεις αυτές με ειδική πλειοψηφία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 130 Ρ δεύτερο εδάφιο της συνθήκης.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1993.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Θέματα και διατάξεις σχετικά με τους μηχανισμούς προστασίας του περιβάλλοντος, και τον οικο-λογιστικό έλεγχο

Α. Οι μηχανισμοί προστασίας του περιβάλλοντος καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη τα πρότυπα της σειράς ΕΝ 29000 και, μόλις εγκριθούν, τα ειδικά πρότυπα που θα ορισθούν στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 4.

Οι μηχανισμοί αυτοί περιλαμβάνουν, κυρίως, τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία δηλώνονται επισήμως και εγγράφως: περιβαλλοντική πολιτική, περιβαλλοντικούς στόχους, περιβαλλοντικό πρόγραμμα και σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένου προγράμματος ελέγχου.

Τα αντίστοιχα έγγραφα αναπτύσσουν πώς η περιβαλλοντική πολιτική και το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης για τον τόπο σχετίζονται με την πολιτική και τα συστήματα της εταιρείας στο σύνολό της και περιλαμβάνουν δήλωση της περιβαλλοντικής πολιτικής της εταιρείας.

Ο μηχανισμός προστασίας του περιβάλλοντος περιλαμβάνει τεχνικά και οργανωτικά μέτρα και διαδικασίες με σκοπό την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών και δεδομένων για να αξιολογηθούν, οι περιβαλλοντικές επιδόσεις των δραστηριοτήτων στον εν λόγω τόπο, λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές πολιτικές, στόχους και προγράμματα της εταιρείας.

Β. Θέματα προς εξέταση

Τα ακόλουθα θέματα λαμβάνονται υπόψη στα πλαίσια των εσωτερικών μηχανισμών προστασίας και του οικο-λογιστικού ελέγχου:

— αξιολόγηση, έλεγχος και πρόληψη των επιπτώσεων από την εν λόγω δραστηριότητα στα διάφορα περιβάλλοντα,

— διαχείριση, εξοικονόμηση, επιλογή ενέργειας,

— διαχείριση, εξοικονόμηση, επιλογή και μεταφορά πρώτων υλών· διαχείριση και εξοικονόμηση υδάτων,

— μείωση, ανακύκλωση και επαναχρησιμοποίηση, μεταφορά και διάθεση των αποβλήτων,

— επιλογή των παραγωγικών διαδικασιών,

— διαχείριση προϊόντων (σχέδιο, συσκευασία, μεταφορά, χρήση και διάθεση),

— πρόληψη και μετριασμός των ατυχημάτων,

— πληροφόρηση, επιμόρφωση και συμμετοχή του προσωπικού σε περιβαλλοντικά ζητήματα,

— ενημέρωση και συμμετοχή του κοινού, κυρίως, αντιμετώπιση των παραπόνων των πολιτών.

Γ. Οι περιβαλλοντικές επιδόσεις αξιολογούνται λαμβάνοντας ως σημεία αναφοράς κοινοτικά και εθνικά πρότυπα, που εφαρμόζονται στον τομέα αυτό, καθώς και τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνολογίες για τη μείωση της ρύπανσης, όπως ορίζονται στα πλαίσια της κοινοτικής νομοθεσίας.

Σχετικά με την περιβαλλοντική διαχείριση, οι ακόλουθες «ορθές διαχειριστικές πρακτικές» χρησιμεύουν κατά περίπτωση, ως σημεία αναφοράς, στα πλαίσια του συστήματος οικο-λογιστικού ελέγχου, για τα εσωτερικά συστήματα προστασίας και για τον οικο-λογιστικό έλεγχο:

1. Η διεύθυνση, στο υψηλότερο επίπεδο, προετοιμάζει και αναθεωρεί τακτικά την περιβαλλοντική πολιτική, τους στόχους και τα προγράμματα της εταιρείας. Οι εν λόγω πολιτική, στόχοι και προγράμματα καθορίζονται γραπτώς.

2. Η διεύθυνση, σε συνεργασία με τους εκπροσώπους του προσωπικού, καλλιεργεί στους εργαζομένους σε όλα τα επίπεδα συναίσθηση ευθύνης για το περιβάλλον.

3. Η διεύθυνση κάνει εκτίμηση εκ των προτέρων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων κάθε νέας δραστηριότητας, προϊόντος και διαδικασίας.

4. Η διεύθυνση αξιολογεί και ελέγχει τις επενέργειες των τρεχουσών εργασιών στο τοπικό περιβάλλον και μελετά κάθε σημαντικό αντίκτυπο αυτών των εργασιών στο περιβάλλον, εν γένει.

5. Η διεύθυνση φροντίζει για τη μείωση, στο ελάχιστο, των περιβαλλοντικών επιπτώσεων όλων των δραστηριοτήτων.

6. Η διεύθυνση φροντίζει για την εισαγωγή και την εφαρμογή των αναγκαίων ρυθμίσεων, με σκοπό τη μείωση της παραγωγής αποβλήτων στο ελάχιστο και τη διατήρηση των πόρων.

7. Η διεύθυνση λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη της τυχαίας έκλυσης υλικών ή ενέργειας.

8. Η εταιρεία καθορίζει και φροντίζει για την εφαρμογή διαδικασιών επαλήθευσης που στοχεύουν στον έλεγχο της συμμόρφωσης προς την περιβαλλοντική πολιτική και, εφόσον οι εν λόγω διαδικασίες απαιτούν μέτρηση και δοκιμή, στην τήρηση και στην ενημέρωση των αρχείων με τα αποτελέσματα.

9. Η εταιρεία καθορίζει και προσαρμόζει τις διαδικασίες που πρέπει να τηρηθούν και τις δράσεις που πρέπει να αναληφθούν, εάν, ενδεχομένως, επισημανθεί μη συμμόρφωση προς την περιβαλλοντική πολιτική, τους στόχους ή τους ενδιάμεσους στόχους της.

10. Η διεύθυνση συνεργάζεται με τις δημόσιες αρχές για τον καθορισμό και τη διατήρηση έκτακτων διαδικασιών, ούτως ώστε να περιορίζεται στο ελάχιστο ο αντίκτυπος από ατυχήματα, τα οποία μπορεί, παρ' όλα ταύτα, να συμβούν.

11. Η διεύθυνση παρέχει στο κοινό τις αναγκαίες πληροφορίες, οι οποίες θα του επιτρέψουν να κατανοήσει τις ενδεχόμενες περιβαλλοντικές επενέργειες των εργασιών της εταιρείας, και είναι διατεθειμένη να ανταποκρίνεται θετικά στην έκφραση ανησυχίας από πλευράς κοινού.

12. Η διεύθυνση παρέχει κατάλληλες οδηγίες στους πελάτες για να εξασφαλισθεί η πρόληψη των ατυχημάτων και των οχλήσεων κατά το χειρισμό, τη χρήση και τη διάθεση των προϊόντων της εταιρείας.

13. Η διεύθυνση φροντίζει οι υπεργολάβοι, οι οποίοι εργάζονται για λογαριασμό της εταιρείας, να εφαρμόζουν περιβαλλοντικά πρότυπα ισοδύναμα με εκείνα της εταιρείας.

Δ. Τα θέματα και οι απαιτήσεις που παρατίθενται στα σημεία Β και Γ ανωτέρω λαμβάνονται υπόψη εφόσον βρίσκονται υπό τον έλεγχο της διεύθυνσης του τόπου.

Ε. Οικο-λογιστικός έλεγχος

Η μεθοδολογία και η διαδικασία του ελέγχου θα καθορισθούν βάσει των εφαρμοζόμενων κατευθυντηρίων γραμμών που ορίζονται στο διεθνές πρότυπο ISO 10011 και στα πλαίσια των ειδικών αρχών και διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

Ειδικότερα:

Στόχοι

Στα προγράμματα οικο-λογιστικού ελέγχου της εταιρείας καθορίζονται, γραπτώς, οι ειδικοί στόχοι ελέγχου για το σχετικό τόπο.

Μεταξύ των στόχων συγκαταλέγονται, κυρίως: η αξιολόγηση των υφισταμένων συστημάτων διαχείρισης· ο προσδιορισμός της συμμόρφωσης προς τις κοινοτικές, εθνικές και τοπικές ρυθμίσεις και ο προσδιορισμός της συμμόρφωσης προς τις πολιτικές της εταιρείας.

Αντικείμενο

Στο συνολικό αντικείμενο του ελέγχου προσδιορίζονται σαφώς και επισημαίνονται ρητά:

— οι καλυπτόμενοι τομείς,

— οι δραστηριότητες στον εν λόγω τόπο,

— τα πρότυπα περιβαλλοντικών επιδόσεων,

— η καλυπτόμενη από τον έλεγχο περίοδος.

Διοργάνωση και πόροι

Οι οικο-λογιστικοί έλεγχοι διεξάγονται από ελεγκτές, οι οποίοι διαθέτουν τόσο κατάλληλη γνώση των ελεγχόμενων τομέων και θεμάτων, όσο και επαρκή κατάρτιση και επάρκεια ως ελεγκτές για την επίτευξη των καθορισθέντων στόχων. Οι πόροι και ο χρόνος που αφιερώνονται για τον έλεγχο πρέπει να είναι επαρκείς σε σχέση με το αντικείμενο και τους στόχους του ελέγχου.

Η διεύθυνση της εταιρείας υποστηρίζει τον έλεγχο.

Οι ελεγκτές είναι ανεξάρτητοι από τις δραστηριότητες που ελέγχουν.

Σχεδιασμός και προετοιμασία για τον έλεγχο του τόπου

Κάθε έλεγχος σχεδιάζεται και προετοιμάζεται με στόχους, ειδικότερα:

— τη διασφάλιση ότι διατίθενται οι κατάλληλοι πόροι,

— τη διασφάλιση ότι κάθε άτομο που συμμετέχει στη διαδικασία ελέγχου (συμπεριλαμβανομένων των ελεγκτών, της διεύθυνσης του τόπου και άλλου σημαντικού προσωπικού στον τόπο) κατανοεί το ρόλο και τις ευθύνες του.

Στην προετοιμασία συμπεριλαμβάνεται η εξοικείωση με τις δραστηριότητες στον υπόψη τόπο και με το μηχανισμό περιβαλλοντικής προστασίας που έχει καθιερωθεί εκεί, καθώς και η ανασκόπηση των διαπιστώσεων και πορισμάτων από προηγούμενους ελέγχους.

Επιτόπιες δραστηριότητες ελέγχου

Στις επιτόπιες δραστηριότητες συγκαταλέγονται συζητήσεις με το προσωπικό που απασχολείται στον τόπο αυτό, επιθεώρηση των εργασιών και του εξοπλισμού, καθώς και ανασκόπηση των αρχείων, των γραπτών διαδικασιών και άλλων σημαντικών εγγράφων, με σκοπό την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων στον τόπο, μέσω του προσδιορισμού του κατά πόσον τηρούνται στον τόπο τα εφαρμοστέα πρότυπα και κατά πόσον τα υφιστάμενα συστήματα για τη διαχείριση των περιβαλλοντικών αρμοδιοτήτων είναι αποτελεσματικά και κατάλληλα.

Στη διαδικασία ελέγχου συμπεριλαμβάνονται, κυρίως, οι ακόλουθες βαθμίδες:

— κατανόηση των διαχειριστικών συστημάτων,

— αξιολόγηση των προτερημάτων και αδυναμιών των διαχειριστικών συστημάτων,

— συλλογή σημαντικών πληροφοριών,

— αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του ελέγχου,

— προετοιμασία των πορισμάτων του ελέγχου,

— έκθεση διαπιστώσεων και πορισμάτων του ελέγχου.

Έκθεση διαπιστώσεων και πορισμάτων του ελέγχου

Οι ελεγκτές προετοιμάζουν γραπτή έκθεση ελέγχου, με κατάλληλη μορφή και περιεχόμενο, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται πλήρης και επίσημη ανακοίνωση των διαπιστώσεων και των πορισμάτων του ελέγχου.

Οι διαπιστώσεις και τα πορίσματα του ελέγχου πρέπει να ανακοινώνονται επισήμως στη διεύθυνση της εταιρείας.

Ο βασικός σκοπός της γραπτής έκθεσης ελέγχου είναι:

— η τεκμηρίωση του αντικειμένου του ελέγχου,

— η παροχή προς τη διοίκηση εμπεριστατωμένων πληροφοριών για τις περιβαλλοντικές επιδόσεις στον τόπο και για τα πορίσματα της ομάδας σχετικά με τις εν λόγω επιδόσεις και

— η αιτιολόγηση της ανάγκης για επανορθωτική δράση και η υπόδειξη επανορθωτικής δράσης.

Συνέχεια του ελέγχου

Η διαδικασία ελέγχου ολοκληρώνεται με την προετοιμασία και εφαρμογή καταλλήλου σχεδίου επανορθωτικής δράσης.

Πρέπει να υφίστανται και να λειτουργούν οι κατάλληλοι μηχανισμοί, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η συνέχεια μετά τα αποτελέσματα του ελέγχου.

Κριτήρια για τον καθορισμό της κατάλληλης περιοδικότητας των ελέγχων

Ο έλεγχος εκτελείται με περιοδικότητα από ένα έως τρία έτη. Η περιοδικότητα καθορίζεται από τη γενική διεύθυνση της εταιρείας, λαμβάνοντας υπόψη τις συνολικές ενδεχόμενες περιβαλλοντικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων στον τόπο, σε συνάρτηση, κυρίως, με τα ακόλουθα στοιχεία:

— σπουδαιότητα και επείγοντα χαρακτήρα των διαπιστωθέντων προβλημάτων,

— μέγεθος και πολυπλοκότητα των εργασιών,

— όγκο εκπομπών,

— ιστορικό των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Η συχνότητα των ελέγχων, στα πλαίσια του οικο-λογιστικού ελέγχου, είναι, εν γένει:

— ένα έτος για δραστηριότητες με σοβαρές περιβαλλοντικές επιπτώσεις,

— δύο έτη για δραστηριότητες με ήπιες περιβαλλοντικές επιπτώσεις,

— τρία έτη για δραστηριότητες με ελάχιστες περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κριτήρια και διατάξεις σχετικά με τη διαπίστευση περιβαλλοντικών διακριβωτών και με το λειτούργημα των διακριβωτών

A. **Η διαπίστευση των περιβαλλοντικών διακριβωτών**

Για την καθιέρωση και την εφαρμογή διαδικασιών και όρων σχετικά με τη διαπίστευση των περιβαλλοντικών διακριβωτών, πρέπει να ληφθεί υπόψη, κατά περίπτωση, το ευρωπαϊκό πρότυπο EN 45012.

B. **Το λειτούργημα των διαπιστευμένων διακριβωτών**

Η επικύρωση διενεργείται από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, σύμφωνα με τους επαγγελματικούς κώδικες πρακτικής, τους οποίους θα συντάξει και θα αναθεωρεί η Επιτροπή.

Λειτούργημα του διακριβωτή είναι να πιστοποιεί:

— συμμόρφωση προς όλες τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, κυρίως, σχετικά με τις διαδικασίες περιβαλλοντικής ανασκόπησης και ελέγχου και με τις δηλώσεις,

— την τεχνική εγκυρότητα των διαδικασιών περιβαλλοντικής ανασκόπησης ή διεξαγωγής ελέγχου, καθώς και κάθε άλλης μεθόδου ή διαδικασίας επί της οποίας βασίζονται πληροφορίες και δεδομένα που περιέχει η δήλωση,

— την αξιοπιστία των δεδομένων και πληροφοριών που περιλαμβάνει η δήλωση και την επαρκή κάλυψη σε αυτή όλων των σημαντικών περιβαλλοντικών θεμάτων σχετικά με τον υπόψη τόπο.

Ο διακριβωτής διεξάγει κάθε έρευνα που είναι αναγκαία για την επιτέλεση των προαναφερομένων καθηκόντων κατά ορθό επαγγελματικό τρόπο, με ενδεδειγμένες μεθόδους, αποφεύγοντας περιττή επικάλυψη των δραστηριοτήτων και διαδικασιών της εταιρείας.

Ο διακριβωτής εκτελεί τα καθήκοντά του βάσει γραπτής συμφωνίας με την εταιρεία, στην οποία καθορίζεται το αντικείμενο της εργασίας, η οποία επιτρέπει στο διακριβωτή να εργαστεί κατά τρόπο ανεξάρτητο και επαγγελματικό και υποχρεώνει την εταιρεία να παράσχει την αναγκαία συνεργασία.

Η εξακρίβωση συνεπάγεται εξέταση των εγγράφων, επίσκεψη στον τόπο, συνομιλίες με το προσωπικό, σύνταξη έκθεσης προς τη διεύθυνση και επίλυση ζητημάτων που προκύπτουν από την εν λόγω έκθεση.

Στα έγγραφα, που πρέπει να εξετασθούν πριν την επίσκεψη στον τόπο, συμπεριλαμβάνονται βασικές πληροφορίες για τον τόπο και τις δραστηριότητες εκεί, περιγραφή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης που εφαρμόζεται στον τόπο, λεπτομέρειες για τη διεξαχθείσα περιβαλλοντική ανασκόπηση ή έλεγχο, έκθεση για την εν λόγω ανασκόπηση ή έλεγχο και το σχέδιο περιβαλλοντικής δήλωσης.

Η εταιρεία παρέχει, επίσης, στο διακριβωτή τις αναγκαίες πληροφορίες για προηγούμενες ανασκοπήσεις και ελέγχους, καθώς και λεπτομέρειες για οιαδήποτε νομική παράβαση και οιαδήποτε αστική δίωξη σχετικά με το περιβάλλον κατά τα προηγούμενα πέντε έτη.

Η έκθεση προς τη διεύθυνση της εταιρείας περιλαμβάνει:

1. τις παραβάσεις του παρόντος κανονισμού·

2. τις τεχνικές ατέλειες στη μέθοδο περιβαλλοντικής ανασκόπησης ή ελέγχου ή κάθε άλλη σχετική διαδικασία·

3. τα σημεία διαφωνίας με την έκθεση ανασκόπησης ή ελέγχου·

4. τα σημεία διαφωνίας με την προτεινόμενη περιβαλλοντική δήλωση, καθώς και λεπτομέρειες για τις τροποποιήσεις ή προσθήκες, που χρειάζεται να συμπεριληφθούν στην περιβαλλοντική δήλωση.

Μπορεί να προκύψουν οι ακόλουθες περιπτώσεις:

α) ο μηχανισμός προστασίας, η μέθοδος ελέγχου και οι άλλες σχετικές μέθοδοι, που χρησιμοποιήθηκαν για τη σύνταξη της δήλωσης, φαίνονται επαρκείς και η δήλωση ακριβής, με επαρκή κάλυψη του αντικειμένου και σύμφωνη με τις απαιτήσεις του οικο-λογιστικού ελέγχου: ο διακριβωτής επικυρώνει τη δήλωση και πιστοποιεί ότι παρουσιάζει αληθή και ορθή εικόνα των περιβαλλοντικών θεμάτων σχετικά με τις δραστηριότητας στον τόπο·

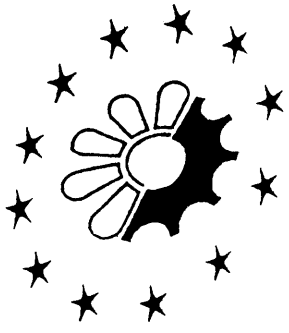
β) ο μηχανισμός προστασίας, η μέθοδος ελέγχου και οι άλλες σχετικές μέθοδοι φαίνονται ακριβείς, αλλά η δήλωση χρειάζεται να αναθεωρηθεί ή/και να συμπληρωθεί: ο διακριβωτής συζητά τις αλλαγές αυτές με τη διεύθυνση της εταιρείας και επικυρώνει τη δήλωση μόνο αφού έχουν συμπεριληφθεί στη δήλωση από την εταιρεία οι ενδεδειγμένες τροποποιήσεις/προσθήκες·

γ) ο μηχανισμός προστασίας, η μέθοδος ελέγχου ή/και οι άλλες σχετικές μέθοδοι φαίνονται ανεπαρκείς: ο διακριβωτής απευθύνει στη διεύθυνση της εταιρείας τις ενδεδειγμένες συστάσεις για τις απαιτούμενες βελτιώσεις και δεν επικυρώνει τη δήλωση παρά μόνον εφόσον έχουν αποκατασταθεί οι ατέλειες στις σχετικές διαδικασίες, έχουν, εν ανάγκη, επαναληφθεί οι διαδικασίες και έχει αναθεωρηθεί, δεόντως, η δήλωση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Ο λογότυπος οικο-λογιστικού ελέγχου

Ο οικο-λογιστικός έλεγχος είναι ένα κοινοτικό σύστημα για την αξιολόγηση και τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων σε τόπους βιομηχανικής παραγωγής.

Ο ανωτέρω λογότυπος χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με μία από τις ακόλουθες φράσεις, ανάλογα:

— Όλοι μας οι τόποι παραγωγής στην ΕΚ συμμετέχουν στο σύστημα οικολογιστικού ελέγχου.

— Όλοι μας οι τόποι παραγωγής στ... (όνομα του κράτους μέλους της ΕΚ) συμμετέχουν στο σύστημα οικολογιστικού ελέγχου.

— Οι ακόλουθοι τόποι παραγωγής της εταιρείας μας συμμετέχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Πληροφορίες που κοινοποιούνται στις αρμόδιες αρχές κατά την υποβολή της πρώτης περιβαλλοντικής δήλωσης:

1. Επωνυμία της εταιρείας:

2. Ονομασία και τοποθεσία του τόπου:

3. Συνοπτική περιγραφή των δραστηριοτήτων στον τόπο:

   (εν ανάγκη, παραπομπή σε επισυναπτόμενα έγγραφα):

4. Όνομα και διεύθυνση του διαπιστευμένου περιβαλλοντικού διακριβωτή που επικύρωσε την επισυναπτόμενη δήλωση:

5. Προθεσμία για την υποβολή της επόμενης επικυρωμένης περιβαλλοντικής δήλωσης:

Επισυνάπτονται στη δήλωση:

α) συνοπτική περιγραφή του μηχανισμού περιβαλλοντικής προστασίας·

β) περιγραφή του προγράμματος ελέγχου που έχει καθορισθεί για τον τόπο·

γ) η αρχική επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση.